

POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2012/2013

Wydział Fizyki, Matematyki i Informatyki

Kierunek studiów: Nanotechnologie i nanomateriały

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Kod kierunku: NN

Stopień studiów: I

Specjalności: Inżynieria nanostruktur

1 INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

NAZWA PRZEDMIOTU	Podstawy fizyki
NAZWA PRZEDMIOTU W JĘZYKU ANGIELSKIM	
KOD PRZEDMIOTU	WFMiI NN oIS B3 12/13
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty podstawowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	6.00
SEMESTRY	1

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁAD	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	LABORATORIUM KOMPUTERO- WE	SEMINARIUM	PROJEKT
1	45	30	0	0	0	0

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami mechaniki klasycznej

Cel 2 Zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami STW

Cel 3 Zapoznanie studentów z wybranymi metodami rozwiązywania prostych zadań i modeli fizycznych

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1 Student posiada wiedzę w zakresie fizyki i matematyki na poziomie szkoły średniej

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza Student zna podstawowe zagadnienia i prawa mechaniki klasycznej dotyczące: kinematyki i dynamiki klasycznej, zasad zachowania energii. pędu, momentu pędu, własności pola grawitacyjnego oraz ruchu drgającego i falowego.

EK2 Wiedza Student potrafi omówić podstawowe zagadnienia dotyczące szczególnej teorii względności

EK3 Umiejętności Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy i iustrujące wybrane zagadnienia i modele z zakresu mechaniki klasycznej

EK4 Umiejętności Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy z zakresu szczególnej teorii względności

6 TREŚCI PROGRAMOWE

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Rola i znaczenie fizyki w naukach inżynierskich/technicznych. Przedmiot i metody badawcze fizyki. Matematyka językiem fizyki . Notacja fizyczna i jednostki układu SI.Observacja, pomiar i model teoretyczny zjawisk	2
W2	Opis ruchu w różnych układach odniesienia. Klasyfikacja ruchów. Zasada względności Galileusza.	4
W3	Oddziaływania fundamentalne i pola fizyczne. Prawa dynamiki klasycznej Newtona. Układy inercjalne i nieinercjalne. Dynamika ruchu postępowego i obrotowego.	6
W4	Praca i energia. Energia kinetyczna i potencjalna. Pole grawitacyjne jako przykład pola zachowawczego. Pola potencjalne i ich własności.	6
W5	Zasady zachowania pędu i momentu pędu. Zasada zachowania energii mechanicznej. Zasady zachowania w przyrodzie.	6
W6	Drgania harmoniczne. Równanie różniczkowe oscylatora harmonicznego prostego - przykłady modeli. Superpozycja drgań.	6
W7	Ruch drgający tłumiony i wymuszony.Zjawisko rezonansu w fizyce.	4
W8	Postulaty szczególnej teorii względności. Transformacja Lorentza i jej konsekwencje.	4
W9	Dynamika relatywistyczna. Pęd i energia relatywistyczna. Równoważność masy i energii. Podstawowe problemy mechaniki relatywistycznej.	7

ĆWICZENIA		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
C1	Elementy rachunku wektorowego i analizy matematycznej. Obliczanie prędkości i przyspieszenia w ruchu prostoliniowym i krzywoliniowym w różnych układach odniesienia	4
C2	Rozwiązywanie równań ruchu dla podstawowych oddziaływań z zakresu dynamiki klasycznej. Opis ruchu w układach nieinercjalnych.	6
C3	Zagadnienia pracy i energii w polu sił. Zastosowanie zasad zachowania pędu, momentu pędu i energii mechanicznej do rozwiązywania zadań i problemów w układach izolowanych.	6
C4	Oscylator harmoniczny przykłady rozwiązywania równań ruchu, analiza drgań tłumionych i wymuszonych.	4
C5	Zagadnienia względności czasu i skrócenia długości w zadaniach. Zastosowanie transformacji Lorentza do wyprowadzenia wzorów na transformacje prędkości. Wyznaczanie pędu i energii relatywistycznej. Ruch cząstek relatywistycznych w polach elektrycznym i magnetycznym	6
C6	Proste zadania i przykłady z zakresu dynamiki relatywistycznej	4

7 NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 Wykłady

N2 Zadania tablicowe

N3 Konsultacje

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	0
Konsultacje przedmiotowe	15
Egzaminy i zaliczenia w sesji	10
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	40
Opracowanie wyników	20
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	20
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	105
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	6.00

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Kolokwium

F2 Zadanie tablicowe

OCENA PODSUMOWUJĄCA

P1 Egzamin pisemny

P2 Średnia ważona ocen formujących

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1	
NA OCENĘ 2.0	Student zna podstawowe zagadnienia i prawa mechaniki klasycznej w zakresie nie przekraczającym 40% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 3.0	Student zna podstawowe zagadnienia i prawa mechaniki klasycznej w zakresie od 40% do 50% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 3.5	Student zna podstawowe zagadnienia i prawa mechaniki klasycznej w zakresie od 50% do 60% obowiązującego materiału.

NA OCENĘ 4.0	Student zna podstawowe zagadnienia i prawa mechaniki klasycznej w zakresie od 60% do 75% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 4.5	Student zna podstawowe zagadnienia i prawa mechaniki klasycznej w zakresie od 75% do 90% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 5.0	Student zna podstawowe zagadnienia i prawa mechaniki klasycznej w zakresie od 90% do 100% obowiązującego materiału.
EFEKT KSZTAŁCENIA 2	
NA OCENĘ 2.0	Student ma wiedzę z zakresu STW w zakresie nie przekraczającym 40% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 3.0	Student ma wiedzę z zakresu STW w zakresie od 40% do 50% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 3.5	Student ma wiedzę z zakresu STW w zakresie od 50% do 60% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 4.0	Student ma wiedzę z zakresu STW w zakresie od 60% do 75% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 4.5	Student ma wiedzę z zakresu STW w zakresie od 75% do 90% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 5.0	Student ma wiedzę z zakresu STW w zakresie od 90% do 100% obowiązującego materiału.
EFEKT KSZTAŁCENIA 3	
NA OCENĘ 2.0	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy i ilustrujące wybrane zagadnienia i modele z zakresu mechaniki klasycznej w zakresie nie przekraczającym 40% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 3.0	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy i ilustrujące wybrane zagadnienia i modele z zakresu mechaniki klasycznej w zakresie w zakresie od 40% do 50% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 3.5	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy i ilustrujące wybrane zagadnienia i modele z zakresu mechaniki klasycznej w zakresie w zakresie od 50% do 60% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 4.0	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy i ilustrujące wybrane zagadnienia i modele z zakresu mechaniki klasycznej w zakresie w zakresie od 60% do 75% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 4.5	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy i ilustrujące wybrane zagadnienia i modele z zakresu mechaniki klasycznej w zakresie w zakresie od 75% do 90% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 5.0	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy i ilustrujące wybrane zagadnienia i modele z zakresu mechaniki klasycznej w zakresie w zakresie od 90% do 100% obowiązującego materiału.
EFEKT KSZTAŁCENIA 4	

NA OCENĘ 2.0	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy z zakresu szczególnej teorii względności w zakresie nie przekraczającym 40% obowiązującego materiału.
NA OCENĘ 3.0	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy z zakresu szczególnej teorii względności w zakresie od 40% do 50%.
NA OCENĘ 3.5	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy z zakresu szczególnej teorii względności w zakresie od 50% do 60%.
NA OCENĘ 4.0	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy z zakresu szczególnej teorii względności w zakresie od 60% do 75%.
NA OCENĘ 4.5	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy z zakresu szczególnej teorii względności w zakresie od 75% do 90%.
NA OCENĘ 5.0	Student potrafi rozwiązywać proste zadania i problemy z zakresu szczególnej teorii względności w zakresie od 90% do 100%.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK1	K_W02, K_W12	Cel 1	W1 W2 W3 W4 W5 W6 W7	N1 N2 N3	F1 F2 P1 P2
EK2	K_W08, K_W12	Cel 2	W8 W9	N1 N2 N3	F1 F2 P1 P2
EK3	K_U03, K_U15	Cel 3	C1 C2 C3 C4	N1 N2 N3	F1 F2 P1 P2
EK4	K_U10, K_K01	Cel 3	C5 C6	N1 N2 N3	F1 F2 P2

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA

[1] 1.D. Halliday, R. Resnick — *Fizyka t.1-5*, Warszawa, 2003, PWN

[2] 2.W.Dziurda, T.Stępień — *Zbiór zadań z fizyki*, Kraków, 2000, Wydawnictwo PK

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- [1] **A.Januszajtis** — *Fizyka dla politechnik*, Warszawa, 2001, PWN
[2] **A.Hennel** — *Zadania i problemy z fizyki, t.1-4*, Warszawa, 1999, PWN

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH**OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ**

dr inż. Małgorzata Duraj (kontakt: mduraj@poczta.onet.pl)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejsowość, data)

(odpowiedzialny za przedmiot)

(dziekan)